Володимир Маяковський

Послухайте!

Перекладач: К. Шахова

Послухайте!
Якщо зірки засвічують —
виходить — це комусь треба?
Виходить — хтось хоче, щоб вони були?
Виходить — хтось називає ці плювочки
перлинами неба?
І, надриваючись,
у заметілях полуденного пилу,
ввірвається до Бога,
спізниться боїться,
плаче гірко,
цілує йому жилясту руку,
просить —
щоб неодмінно була зірка! —
присягається —
не витрима цю беззоряну муку!
А потім
ходить ззовні спокійний,
та весь тривожний.
Говорить комусь:
"Адже тепер тобі нічого?
Не страшно?
Без ліхтаря?!"
Послухайте!
Адже, якщо зірки
засвічують —
виходить — без них комусь не можна?
Виходить — це необхідно,
щоб кожного вечора

понад дахами
загорялась хоча б одна зоря?!